

- 48 Substitutus vulgaris non preficitur iuri accrescendi, ratio & consideratio. Nam testator censetur relin-
quere hereditatem heredibus institutis sub tacita
quando id voluit testator expresse vel tacite.
- 49 Substitutio non transfertur ad heredes, iuri vero accres-
cendi, scilicet si adierint illam, alias deferenda est
ille hereditas venientibus ab intestato, text. est in l. 3.
ff. de legat. 1. cum similib. Si sit hoc tacite, censetur
velle testator. Ergo portiones non audentium debet
pertinere ad venientes ab intestato, non vero ad co-
heredes audentes, cum voluntas testatoris primum
locum obtineat debet, ut in l. in conditionibus primis
locum, in princ. ff. de cond. & demonstr. in auth. de nupt. §. di-
sponat, collat. 4. cum similib.
- 50 Intellectus l. qui patri ff. de acquirend. vel omittend. he-
reditat.
- 51 Illud quod consequor ex iure accrescendi, dico habere ex
iure meo.
- 52 Portio vacans & accrescens, possidetur ab herede eodem
iure & modo, quo principalis portio.
- 53 Prohibitus alienare portionem suam, censetur etiam pro-
hibitum alienare portionem accrescentem.
- 54 Intellectus infertur ad l. pater filium, §. quindecim liber-
tis, ff. de legat. 3.
- 55 Differentia maxima inter prohibitionem realem & per-
sonalem.
- 56 Portio accrescens, an crescat heredi vendenti, vel ipse
emptori hereditatis? & n. seqq. hic ponitur opinio in-
fauorem emptoris.
- 57 Qui tenetur restituere portionem suam, tenetur etiam
restituere portionem accrescentem.
- 58 Vendens portionem suam, non videtur vendere id,
quod ad se postea peruererit ex pupilli s. b. substitu-
tione.
- 59 Intellectus huius l. vnic. ibi, his solis.
- 60 Portio vacans accrescit heredi, qui vendidit, non ve-
ro hereditatis emptori, secunda opinio communis.
- 61 Pretium in uniuersalibus succedit loco rei.
- 62 Heres, qui vendidit hereditatem, non censetur vendi-
disse, nisi ea, qua habebat tempore contractus.
- 63 Quis semel est heres, licet vend. derit hereditatem, am-
plius definire esse heres non potest.
- 64 Heres etiam post venditionem hereditatis poterit con-
ueniri a creditoribus hereditariis.
- 65 Fiscus succedit in bonis alicuius, an semper succedit
ut heres uniuersalis, ita quod accrescat portio vacans,
& quod teneatur ad debita hereditaria?
- 66 Fideicommissarius quodammodo heres est.
- 67 Heres vendens hereditatem, an teneatur restituere por-
tionem sibi accrescentem emptori hereditatis eiusdem.
- 68 L. venditor ex hereditate, vers. at cum hereditas vendi-
tur, ff. de hereditate vel actione vendita, intellecta.
- 69 Heres, qui vendidit hereditatum cum omni augmento,
vel aliis verbis equipollentibus, tenetur restituere em-
ptori portionem accrescentem.
- 70 Empotri hereditatis, si mandentur ei actiones, accrescit
portio vacans, & non heredi, qui vendit.

L. vnic., C. quando non petent.
part. &c.

Repetitio haec brevis erit, in qua præcipui & se-
lecti articuli, atque difficultiores in materia juris
accrescendi declarabuntur annuente Dco. Texus
hic non diuiditur communiter, quia vnic constat
contextura, & ideo casus figura talis est in eo. Plu-
ribus liberu fuit delata quadam bonorum posse, quorum
aliqui illam omiserunt, dubitatur, quibusdam portiones
non poterunt competant, an scilicet petentibus, vel ve-
nientibus ab intestato? Ad quod respondet Gordianus
Imperator, dicens, prædictas portiones accrescere
dicitur, qui bonorum possessionem agnouerunt, non vero alijs.
1. Conclusio, t. quæ ex hoc textu colligitur, talis est:
Solis personis audentibus accrescent portiones repudi-
tum. Idem probat textus expressus in §. cum igitur plu-
res, ibi, eiusdem gradus, Insit. de bono posse.
2. Sed t. contra hanc conclusionem obstat, hujusmodi

Primo, t. pro hac ratione communi allego tex. quasi
expressum in §. hereditas, vers. non autem, in l. 3. de hered.
insit. vbi probatur, quod institutus ex semisse, nullo
aliо coherede dato, habebit totum asem, & reddit
text. rationem. Neq; enim idem ex parte testatus,
& ex parte intestatus decedere potest. Manifestissime
igitur ibi patet, hanc fuisse potissimum rationem,
quæ hoc jus accrescendi fuerit inductum.

Secundo, t. pro eadem ratione communi induco
ratione

ratione cessante: nam dicit tex. ille, quod quidam mi-
les, cum testamentum faceret, instituit duos heredes,
sunt accrescere substituto, & sic non decedet testator
quorum unus omisit portionem suam, dubitatur, v-
trumne portio illius accrescat alteri coheredi adeunti? Res-
pondet Consultus dicens, pro ea quidem parte inte-
statum videri decessisse defunctum, ea nieme ratio-
ne, quia miles, & pro parte testari potest. Igitur si ea
ratione cessat jus accrescendi in testamento militis,
accrescendi non est inductum. Cui difficultati res-
qua miles potest decedere pro parte testatus, & pro
parte intestatus, in testamento pagani illud habebit
locum, cum prædicta ratio cesset in eo, ex suprad. reg.
Ius nostrum, ff. de regul.

Et text. t. in l. 1. si duob. procedit etiam fauore causa-
piæ, ob quam potest paganus pro parte testari, vt de-
clarat illum tex. Tiraq de primi. causæ pia, cap. 13. & Ar-
chid. & Canonicius Majoricens. Ludou. de Villalong. in re-
pet. re coniuncti, fol. 31. col. 1. ampl. at. 2. vbi plures alle-
gat, & alias ampliations referunt, ff. de legat. 3.

His tamen omnibus non obstantibus, rationem
hanc communem fragilem esse testatur Alex. in pra-
senti, n. 7.

8. Et primo quidem t. ipse adducit tex. contra eam in
l. 1. si plurib. ff. de suis & legit. hered. & text. in l. 3. Instr. ad
Orfic. vbi dicit tex. quod jus accrescendi haberet locum
etiam inter heredes legitimos, & sic inter venientes
ab intestato, quia hereditas legitima ea tantum dici-
tur, que ab intestato defertur, ut in l. 3. 9. de illo, ff. pro
soc. vnde omittentibus quibusdam ex venientibus ab
intestato, illorum portiones accrescent ceteris, qui
adierunt, vti jura suprad. probant. Ego in hoc casu
non potest habere locum ratio communis inducta
jus accrescendi, cum omnes succedant ab intestato:
& sic eam communiter reprobata dicit Corneus
in praesenti, col. 2. reprobata Guilielm. Bened. in repet. cap.
Raynus. in verb. & xxvorem, n. 130. de testam. ¶ Verum
huic difficultati, defendendo communia, ipse res-
pondeo, quod inter venientes ab intestato alia ra-
tione sit introductum jus accrescendi, ne scilicet
portio vacans deuoluatur ad ulteriores gradus, præ-
ter defuncti voluntatem.

9. Nam t. tacitam illam defuncti voluntatem, quam ha-
bent venientes ab intestato, ut in l. confitetur, vers. quo-
riam creditur, & in l. si quis cum testamentum nullum, ff. de
iure cedicular. tantum intelliguntur habere, qui sunt
in loco proximiiori: secus, qui sunt in vltiori: gl. ce-
lebris est in l. non iustum, verb. repetitam, Cod. ad Trebell.
quam eis communiter approbatam testatur l. 1. in l.
l. 1. in l. 1. part. n. 73. C. de bon. matr. ¶ Mitor tamen
potest etiam alio & secundo modo ad supradiffi-
cultatem responderi, scilicet, quod ideo in successo-
nibus ab intestato haberet locum jus accrescendi, ne
portione repudiata mutet gradum, quia personis ejus-
dem gradus debet accrescere, & non alias: vt probat
text. in d. 9. cum igitur, prope fin.

10. Secundo t. & principaliter, contra communem ra-
tionem, qua diximus introductum fuisse jus accres-
cendi, est text. difficilis in l. si solus, in princ. ff. de acquir.
hered. vbi quidam testator institutus heredem ex di-
uersis portionibus, & in quibusdam dedit substitu-
tum, dubitatur in calu illius text. vtrumne illas por-
tiones, in quibus habet substitutum, possit repudiare
& ceteras adire. Et videbatur posse juxta suprad. ra-

sitionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint accrescere substituto, & sic non decedet testator
pro parte testatus & pro parte intestatus. Nihilomi-
nis tamen text. decidit contrarium, imo quod pre-
heres minime possit repudiare partes, in quib. habet
substitutum, & ceteras adire. Ergo est tex. ibi expres-
sionem communem, cum portiones repudiata pos-
sint

110 Tunc, quia alteri per alterum obligatio non queritur, Bartol. in dicitur. & est communis, secundam Ant. ut est tex. in l. stipulat. ista habere licet, §. alteri ff. de verb. Gomez ubi supra numer. 2. sequitur Iasphores allegans in obligo. & in §. alteri, Inst. de inut. lib. stipulat. ac proinde totum fundum emptum esse illi, qui stipulatus est: Ergo est fol. 48. colum. 4. vers. Limitation. in casu I. vnicæ, ff. de legat. 3.

Sed est optima & difficilis questio: An illa lex habeat locum in feudo concessio pluribus simul ab Imperatore? Quam late examinat Ripa in d. re coniuncti, n. 15. qui est omnino videndum, & Villalong. ubi supra. Nam ipse non examino questionem hanc, ut alia materie presentis apriora examinemus. Et haec sufficient pro primaria ratione decidendi ad nostrum text.

Secunda ratio decidendi colligi potest, quare introducendum si ius accrescendi, ex tex in l. vnicæ, §. h. ita, est dictum, neque illa auger portionem meam. ut tex. C. de caduc. tollend. quoniam est absurdum, partem eiusdem hereditatis agnoscere, & parte repudiare: quæ & idem in l. re coniuncti, n. 6. ff. de legat. idem expresse probat text. in l. aquam, ff. quemadmodum seruit amit & text. in l. si duo patroni, in princ. ff. de iure. per quæ jura hec est communis opinio secund. Paul. de Montepic. hic n... & Dec. in 2. lecl. n. 19.

14. Neque & obstat text. in d. l fundus ille ff. de contrahent. empt. ubi in contractibus habuit locum jus accrescendi, quoniam ibi est casus specialis, ex eo, quod intererat venditoris, qui totum fundum vendidit, ne coheretur stare in communione contra tex. in l. ff. C. commun. atuid. & in l. cum pater, §. dulcissimis. ff. de legat. 2. & ita illum text. intellexit Bart. in proprio loco, idem etiam examinabo, aliter tamen, quam in d. l. nemo est. Bart. ubi ceteri post eum in d. l. re coniuncti, n. 6. tenet potest. Et primo viderit quidem ex supradict. ratione etiam gl. in d. l fundus ille, & in d. l. si. mihi & Titio, ubi Ias. 3. testatur hanc esse communem opinionem, & defendit Rip. in d. l. re coniuncti, n. 22. est communis etiam secundum Ant. Gom. i. tom. variar. cap. io. n. 3.

1. Summe & tamen in proposito illud notandum est, quod licet in contractibus non habeat locum jus accrescendi, habet tamen locum jus non decrescendi, ut probat optimus tex. in l. proprium ff. commun. pred. ubi text. dicit, quod si proprium solum vendidero, & mihi & alteri extraneo seruitutem in eo stipulatus fuerit, vel etiam commune solum vendidero, & mihi & socio prædictam seruitutem stipuler, adjectio extra- nei vel socij pro superuacua habenda est, ita ut seruitus tota ad me, qui stipulatus sum, pertineat. Ergo constat ex illo tex. non decrescendi habere locum in contractibus, quod quidem tunc habet locum, quo- ries duob. in solidum relinquunt res, & alter eorum illam repudiat: Nam alter acceptans habebit totam rem, quæ sibi in solidum legata fuit, quasi sibi nihil diminutum sit per repudiationem alterius, & ita illum text. intellexit in proprio loco Bart. & idem me. Secundo est fauertendum, quod licet in contractibus non habeat locum jus accrescendi: in re tamen do- fuerunt heredes instituti in eodem testamento: unus ex parte tertia fudit: alias ex besse, inquit text. detrac- nata duob. à Principe bene habet locum repudiante fundi mētione, ambos heredes hereditate potituros, quæ sine vel omittente, & sic decerente uno ex socijs sine he- partibus scripti essent, nisi manifestissima voluntas testatoris rede, ejus portio accrescit alteri, neq; in d. l. re coniuncti, refragetur: Ergo constat ex illo tex. clarissime, quod ius reuerteretur: est in l. vnicæ. C. si imperial liberal. fcc. sine hered. dec. lib. 10. quæ procedit & loquitur etiam ex possesso, scil. acceptata donatione, cuius text. hic est intellectus, secundum Rip. in d. l. re coniuncti, n. 15. j. jus accrescendi prouenit ex tacita mente defuncti, ut ybi Bart. n. 6. eundem intellectum tenet: & idem probat expresse textus in leg. si Titio & Manio, § Julianæ.

Repetitio I. Vnicæ, C. Quando non pet. par. &c.

Iulianæ, ibi: quasi substitutus ff. de legat. 2. ubi illum, cui neant & sequantur tot graves auctores, ut supra vi-

accrescit portio vacas, quasi substitutum appellat: Si dimitur.

Præcipue si teneamus opinionem Andreæ Barba-

tij conf. 6. vol. 1. ubi extendit, quod supradictum est per

fauonere, in ver. & ex tacita: quam communiter approba-

d. spars, quod etiam sententia vnius Doctoris pro fu-

tam testatur S. bastianus Sapia in repet. huius l. n. 4. seq.

Alex. in l. si series communis ab exteroff. ff. de legat. 2. & hæc

opinionem testatur communiter approbatam Ripa

si, 1. lecl. n. 14. ff. de liber & post lib. & Aules in cap.

in l. 3. n. 17. ff. de legat. 2. communem testatur nouissime

correctorium, in l. si. n. 15. in 3. col. illius numeri. Sed licet

post hæc scripta in lucem edita Iacob. Menoch. in 4.

remed. ad ipsi posse. n. 110. Pro quo opinione atlega-

tur etiam text. in l. qui ex dub. §. si. ff. de acquir. hered.

vbi text. probat, quod qui semel heres existit, defi-

cientiam partes, etiam inuitus recipit: Ergo innui-

text. quod eadem voluntate, qua vocatur ad propor-

tionem propriam, vocatur etiam ad accrescendem.

Sed ego ultra omnes allego text. expressum in l. Lu-

cius, ff. de fideicom. libert. ubi conjunctum substitutum

appellat, cum tamea nullus, qui vere effet substitu-

tus, præcessit in casu illius text. tunc sic. Si igitur

jus accrescendi prouenit ex tacita defuncti volunta-

te, quare testator non poterit per expressam id impe-

dire: cum nihil tam naturale sit, vt eodem genere, quo

colligatum est, quid dissoluatur: ut in regula Nihil tam

naturale, ff. de reg. iur. Prætere, quia sicut obligatio cō-

sensu contrahitur, ita & contrario diffusum solvitur,

vt est tex. pulcer in l. prout quæque, ff. de solut.

Igitur cū jus accrescendi prouenit ex voluntate testatoris, &

tauta, quare expressa magis non poterit argum. text.

in l. evn. qui certarum. S. t. ibi. quia diuersa causa est voluntatis expressa & ciui, que inest, ff. de verb. oblig. & ita in-

uenio, quod ex d. l. quoties, §. si. duo, cōtrarium opin. te-

net Bart. ibid. imo quod testator polsi prohibere jus

accrescendi, & quod tunc tota causa deuoluator ab

intestato heredibus institutis nihil penitus habetib.

& eandem opin. tenet idem Bart. in d. l. re coniuncti, n.

35. & in l. si. ego, n. 2. ff. de iniust. rupt. & in d. l. si. quia priore,

n. 3. & idem Bart. in repet. l. patr. filium, n. 18. ff. de inof. test.

& idem conf. 156. n. 2. & in conf. 176. n. 2. & hanc opinio-

nem contra Dyn. dicit communem Corneum in l. quo-

sies, n. 27. C. de hered. inst. seq. Curt. Iun. conf. n. 8. ubi di-

cit Bart. opin. esse magis communem. Ego vero priorem

sententiam & veriorem & communiores esse exi-

stimo, licet secundam hanc vltimam sequatur etiam

Ant. Gom. d. l. tom. c. 10. n. 10. ubi Corneum tantum al-

legat, & etiam Mench. nonnullos referens de success.

creat. §. 3. n. 6. ubi ampliat etiam tacite, qui est eviden-

tus iterum d. 3. n. 10. quia secundum vtramq; opin.

datur inconveniens, quod voluntas testatoris non

valeat nec seruetur in prima opin. quod prohibitio

testatoris non valeat & habeatur, ac si prohibuisset,

& hoc non dicitur inconveniens propri. imo iuridi-

cum est, quia nemo potest facere, quin leges in suo te-

stamento locum habeant: in secunda vero opinione

datur maximum in inconveniens, quod tota causa de-

volvatur ab intestato, quod est absurdum: Quid enim peccauit voluntas testatoris in ea parte, quia fuit

solemnis, vt per alteram particulam testamenti non

quidem contrariam, qua testator prohibet jus accres-

endi, destruitur torum testamentum: maxime, quia

secundum primam opinionem supradictam sustine-

tur testamentum, & secundum opinionem secun-

dum illud destruitur.

Et semper accipienda & tenenda est illa opin. que

fauet testamento, vt in l. si. pars, ff. de inof. test.

qua pu-

blice interest, vt testamenta valeant & conferuentur,

vt in l. vel negare, ff. quemad. iest. oper. ¶ Vnde idem erit

in quacunque cauila fauoribili, secundum Alex. in l.

duo iudices, n. 9. ff. de re ind. maxime, cum suprad. prima

opinio sit communis & magis communis, & eam te-